

सूर्यक्रान्तिका अक्षकर्णगुणिता शङ्खजीवया शङ्खर्द्धांश-
कुलक्षद्रूपा ज्ञा तथेत्यर्थः । द्वादशभिरिति फलितम् ।
भक्ता फलं सूर्यस्याप्या । उपलक्षणादुपहस्यापि । इय-
मप्या स्वाभिमतकालिकच्छायाकर्णेन गुणिता मध्य-
कर्णोद्भूता कर्णस्य व्यासस्य मध्यमर्धमिति मध्यकर्णोव्या-
सार्द्धं लिज्या तथेत्यर्थः । भक्ता फलं स्वका स्वकर्णाय
स्यात् । अत्रोपपत्तिः । क्रान्तिकोन्मण्डले कोटिरप्या
क्षितिजे कर्णः कुज्या भुज इत्यक्षक्षेत्रे द्वादशकोटायक्ष
कर्णः कर्णस्तदा क्रान्तिकोटी क कर्ण इत्यनुपाते-
नाप्या । लिज्याडते इयं कर्णवृत्ते कैत्यनुपातेन कर्ण-
वृत्तायेत्युपपन्नम् । अथ भुजानयनं लोकाभ्यामाह”
२० ना० ।

“विषुवद्वायुताकांया यास्ये स्यादुत्तरो भुजः । विषु-
वत्तां विशोध्योदगगोले स्याद् बाह्वुत्तरः । विपर्यया-
ङ्कुजो यास्यो भवेत् प्राच्यपरान्तरे । माध्याह्निको भुजो
नित्यं काया माध्याह्निकी सृता” सू० सि० ।

“अर्काया सूर्यस्याभीकालिककर्णाया यास्ये दक्षिण-
गोले विषुवद्वायुताक्षकायया युक्तोत्तरदिक् भुजः स्या-
त् । उत्तरगोले विषुवत्तां पलभायां कर्णायां विशोध्य
न्यूनीकृत्य शेषमुत्तरदिक् भुजः स्यात् । ननु कर्णायां
पलभायां यदा न शुध्यति तदा कर्णं भुजः साध्य इत्यत
आह । विपर्ययादिति । अक्षर्भा कर्णायां विशोध्य
शेषं दक्षिणो भुजः स्यात् । ननु भुजस्य यास्यत्वमुत्त-
रत्वं वा कक्षादित्यत आह प्राच्यपरान्तर इति ।
पूर्वापरसूत्रादनन्तरप्रदेशे यास्ये उत्तरो वा भुजः स्या-
दित्यर्थः । ननु तथापि द्वितीयावधेरनुत्तरत्वादनन्तरस्याप-
सिद्धेः पूर्वापरसूत्रात् कक्षान्तरं भुज इत्याशङ्काया
उत्तरं मध्याह्निकायास्वरूपकथनकक्षेनाह माध्याह्निक
इति मध्याह्निकालिको भुजः सृता माध्याह्निकी मध्याह्न-
कालिकी ज्ञायोक्ता । तथा च कायायं प्राच्यपरसूत्रा-
द्यास्यमुत्तरं वा यदनन्तरेण स भज इति व्यक्ती-
कृतम् । अत्रोपपत्तिः । शङ्खमूलं प्राच्यपरसूत्रा-
द्यास्यमुत्तरं वा यदनन्तरेण स यास्योत्तरो भुजो
पश्य । शङ्खस्तु यद्वादलस्यसूत्रं क्षितिजसम-
सूत्रावधि तत्तायं भुजः शङ्खतलापयोः संस्का-
रजः । शङ्खतलं तु स्वाहोरात्रवृत्तस्थितोदयास्त-
सूत्राच्छङ्खमूलं यदनन्तरेण तदक्षिणम् । अथा तु
पूर्वापरसूत्राददयास्तसूत्रावधनरुत्तरदक्षिणगोलक्रमेणो-

त्तरदक्षिणा । तत्र यद्वापरदिशि षड्भान्तरेऽक्षा-
द्भ्रमिति शङ्खतलमुत्तरमपि व्यस्तदिकेति
तत्संस्कारो भुजो गोले प्रत्यक्षः । स महाशङ्कोरिति
यदि महाशङ्कोरयं तदा द्वादशाङ्गुलशङ्कोः क इत्यनुपातेन
भुजः पूर्वापरसूत्राच्छायायावधिः । तत्र शङ्खतलाप्ये
द्वादशाङ्गुलशङ्कोः साधिते तत्संस्कारेण भुजः स एव ।
तत्ताप्यया पूर्वं साधिता शङ्खतलं तु द्वादशाङ्गुलशङ्कोः
पलभा महाशङ्खः कोटिः शङ्खतलं भुजो वृत्तिः कर्ण
इत्यक्षक्षेत्रे द्वादशकोटौ पलभा भुजस्तदा महाशङ्खकोटौ
को भुज इत्यनुपातेन शङ्खतलमानीय महाशङ्कोरियं
द्वादशाङ्गुलशङ्कोः किमित्यनुपातेन गुणहरयोस्तुल्यत्वा-
च्चायेन पलभाया एवावशिष्टत्वात् । सा तूत्तरा दक्षिण-
गोलेऽप्याया उत्तरत्वादेकदिक्षेने पलभाययोर्गोले उत्तरो
भुजः । उत्तरगोलेऽप्याया दक्षिणत्वेन भिन्नदिक्षात्
पलभाययोरन्तरं भुजस्तत्र पलभायाः शेषमुत्तरो भुजो-
ऽप्यायाः शेषं दक्षिणो भुजः । मध्याह्ने कायाया
भुजरूपत्वान्मध्याह्निकालिको भुजो मध्याह्निकायेति सर्वं
युक्तम् । अथ यास्योत्तरवृत्तस्य छायाकर्णसूत्रा पूर्वापर-
वृत्तस्य छायाकर्णं प्रकारद्वयेनाह” २० ना० ।

“लम्बाक्षजो विषुवच्छायाद्वादशसङ्ख्ये । क्रान्तिजग्राप्ते
तौ तौ कर्णौ सममण्डलगे रवौ” सू० सि० ।

“लम्बाक्षजो जग्राप्ते क्रमेणाक्षभाद्वादशभ्यां गुणिते उभयत्र
क्रान्तिजग्राप्ते भक्ते तुकारात् फले, समवृत्तस्थेऽर्के तौ
दृग्योग्यच्छायागम्बजौ कर्णौ भवत उभयत्र कायाकर्णः
स्यात् । अत्रोपपत्तिः । समस्तकोपरि पूर्वापरानुका-
रेण यद्दत्तं तत्सममण्डलसञ्ज्ञम् । तत्रस्यस्य काया-
कर्णानयनम् । पलभाभुजेऽक्षकर्णः कर्णस्तदा क्रान्ति-
जग्राभुजे कः कर्ण इति समशङ्खः क्रान्तिक्राभुजे समशङ्ख
त्रजगेनतद्भूयोः क्रमेण कर्णकोटित्वात् । अस्माच्छङ्ख
मानाङ्गुलाम्यस्ते इत्यादिना त्रिजग्रा द्वादशगुणितानेन
भक्ता तत्र ।

“ऊर्ध्वं लघं च परिवर्त्य हरस्य शेषः कार्योऽत्र भाग
हरणे गुणानाविधिसं” इत्युक्तेः । पलभापि गुण्या
क्रान्तिक्राक्षकर्णाभ्यां भक्ता । तत्र लिज्या द्वादशगुणि-
ता अक्षकर्णभक्ता लम्बजैर्वा सङ्घातो लम्बच्छा पलभागुणि-
ता क्रान्तिक्राभक्ता फलं समवृत्तगतच्छायाकर्णः । अथात्रैव
पलभाभुजे द्वादशकोटिरक्षज्याभुजे का कोटिरिति लम्ब
व्याप्यक्षे पलभायोस्तुल्यत्वाच्चायादक्षजग्रा द्वादशगुण